

Palla Brillant

de Daniel Pennac

Flama Negra va tenir set cadells de llop. Cinc dels llobatons eren de color vermell rovellat com els ulls de la seva mare. Es deien Caps Vermells. El sisè llobató, Llop Blau, tenia el pèl tan blau com l'aigua gelada. I el setè, una llobatona groga, era com un raig d'or. Quan la miraves havies d'aclucar els ulls. Els seus germans li deien Palla Brillant.

Els llobatons van créixer fins a esdevenir llops joves. No obstant això, mai no havien vist un ésser humà, almenys de prop. Miraven els humans des del cim del turó més alt. Veien que caminaven sobre dues potes. Però quin aspecte tenien de prop?

La mare els explicava històries sobre els humans que no sempre entenien. Una vegada els va dir:

—L'ésser humà és col·leccionista.

Com a caçadora, Palla Brillant era excepcional. Era més ràpida que els Caps Vermells. Tenia més bona vista i oïda que Flama Negra i un olfacte més fi que el de Llop Blau.

S'aturava de sobte amb el morro aixecat i deia:

—Hi ha un ratolí!

—On? —preguntaven els Caps Vermells.

—Cap allà —i assenyalava un punt a tres-cents metres. Quan hi arribaven trobaven un ratolí amagat sota terra.

Els Caps Vermells no s'ho podien creure.

—Com ho has endevinat?

—Pel nas —contestava.

A l'estiu, quan caçaven ànecs, els Caps Vermells nedaven sense fer soroll cap a la presa. Només la punta del morro sortia de l'aigua. Normalment, els ànecs sortien volant just al davant dels seus nassos. Palla Brillant esperava a la vora del riu, a l'aguait com un gat damunt de l'herba groga. Els ànecs començaven a volar amb pesadesa passant arran de l'aigua. Quan l'ànec més gros passava per sobre del seu cap: acció!

—Com ho has aconseguit? —preguntaven els Caps Vermells.

—Amb els ulls —contestava Palla Brillant.

Les seves cames eren tan ràpides que fins i tot, podia atrapar llebres, cosa que cap llop no havia aconseguit abans.

A pesar d'aquestes heroïcitats, Palla Brillant desaprofitava les oportunitats més fàcils. Estava perseguint un cérvol vell i cansat quan de sobte es fixava en un ocell que passava volant per damunt del seu cap. En mirar enlaire ensopegava amb les potes i es posava a riure tot rodolant pendent avall.

—No et prens res seriosament —va queixar-se Llop Blau un dia.

—I tu mai no veus la part divertida de les coses — va contestar Palla Brillant.

A Llop Blau no li va agradar la resposta.

—I per què rius tant, Palla Brillant?

Se'l va mirar de fit a fit als ulls i li va contestar:

—Perquè estic avorrida. No passa mai res aquí. No canvia mai res!

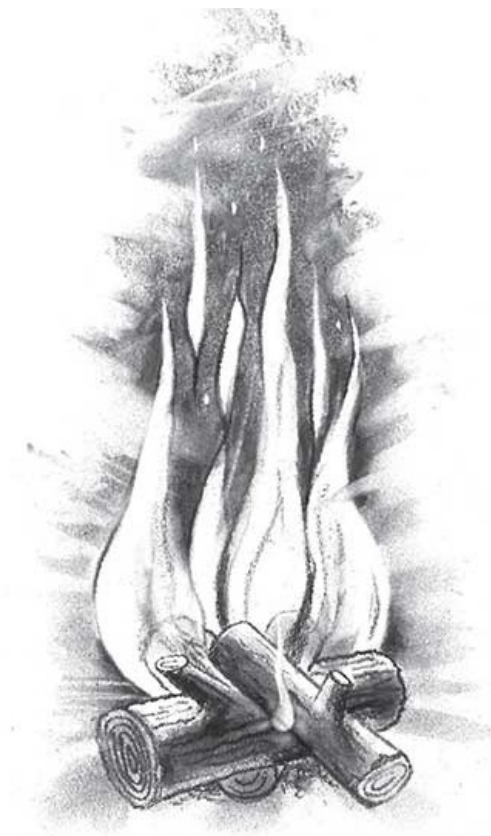
Com que estava avorrida, Palla Brillant va tenir ganes de veure alguna cosa nova. Va voler veure quin aspecte tenien els humans de prop.

Una nit va tenir la seva oportunitat. Un grup de caçadors anava seguint de molt a prop la pista de la família de llops. Els caçadors havien acampat en una plana no lluny del cau. Podia ensumar el fum de la foguera, fins i tot podia sentir l'espetic de la llenya.

—Decidit! Me n'hi vaig! —es va dir a si mateixa. —Tornaré abans de l'alba. Per fi podré veure quin aspecte tenen. Tindrè una història per explicar i així faré la vida més interessant a tothom.

Feia una hora que havia marxat quan Llop Blau es va despertar amb el pressentiment que passava alguna cosa. Ho va endevinar de seguida.

—L'he d'atrapar —va pensar. Però no la va trobar a temps.

Quan va arribar al campament dels caçadors, va veure homes ballant a la llum del foc al voltant d'una xarxa que penjava d'un arbre lligada amb una corda gruixuda. Dins de la xarxa hi havia Palla Brillant ensenyant les dents amb fúria. Hi havia gossos saltant amb excitació a sota de la xarxa.

—Si mossego la corda —va pensar Llop Blau—, la xarxa caurà enmig d'aquests gossos. Ella és més ràpida que ells i ens podrem escapar.

Hauria de saltar per damunt del foc, cosa que als llops no els agrada de fer. Però era l'única opció i s'havia de fer ràpidament. No era el moment de tenir por. Havia d'agafar-los per sorpresa.

Ja estava saltant per l'aire, damunt de les flames, dels homes i de la xarxa. Va esquinçar la corda amb una mossegada i va cridar.

—Corre, Palla Brillant!

Els homes i els seus gossos encara miraven en la foscor de la nit, confusos.

Palla Brillant va dubtar:

—Ho sento, Llop Blau. Jo...

I llavors va ser el caos. Llop Blau va empènyer dos gossos al foc.

—Corre i ocupa't de la família!

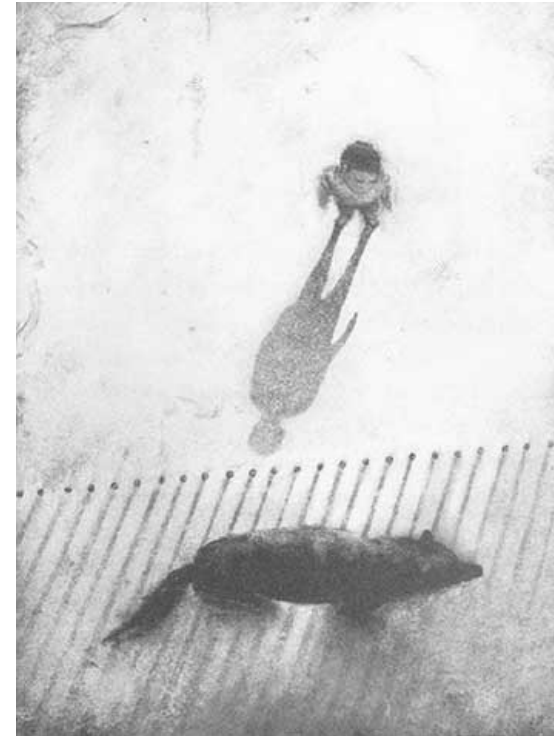
Llop Blau va veure com Palla Brillant saltava per l'aire. I després la lloba va desaparèixer en la nit.

No hi havia temps de celebrar aquella victòria. Hi havia un home davant d'ell que movia una branca. El cop va ser un xoc. Llop Blau va sentir com li explotava el cap. I després només una foscor plena d'estrelles mentre rodolava i queia.

Quan es va despertar, estava tot sol. Era en un zoològic envoltat d'animals que no coneixia i que també estaven engabiats.

—L'ésser humà és col·leccionista.

Ara sí que entenia el significat de les paraules de la mare.

1.
Per què es deia Palla Brillant la petita lloba?

- ☐ A Perquè tenia els ulls com un raig d'or.
- ☐ B Perquè tenia la pell com un raig d'or.
- ☐ C Perquè era tan ràpida com un raig d'or.
- ☐ D Perquè era tan ràpida com un raig d'or.

2.
Per què Palla Brillant era millor caçadora que els altres llops?

- ☐ A Perquè sortia quan els altres dormien.
- ☐ B Perquè es prenia molt seriosament cada oportunitat.
- ☐ C Perquè escoltava amb atenció les històries de la seva mare.
- ☐ D Perquè era més ràpida i tenia els sentits més fins.

3.
Quan caçava, Palla Brillant estava ajupida “a l’aguait com un gat damunt de l’herba groga”.
Per què aquesta postura l’ajudava a caçar millor?

4.
Què podia atrapar Palla Brillant que cap altre llop mai abans no havia pogut atrapar?

- ☐ A cervols
- ☐ B llebres
- ☐ C ànecs
- ☐ D ratolins

5.

Per què Palla Brillant deixava escapar sovint les oportunitats més fàcils de caçar amb èxit?

- ☐ A Perquè saltava massa amunt.
- ☐ B Perquè es distreia.
- ☐ C Perquè s'espantava.
- ☐ D Perquè es perdia.

6.
Per què Llop Blau es queixava de Palla Brillant?

- ☐ A Perquè no es prenia res seriosament.
- ☐ B Perquè es petava de riure.
- ☐ C Perquè trobava més animals que ell.
- ☐ D Perquè era més ràpida que els altres llops.

7.
Com que Palla Brillant estava avorrida, què volia fer?

- ☐ A Convertir-se en la millor caçadora.
- ☐ B Veure els humans de més a prop.
- ☐ C Trobar coses per riure.
- ☐ D Convertir-se en col·leccionista.

8.
Què li van fer els caçadors a Palla Brillant?

- ☐ A Van enviar-la a un zoo.
- ☐ B Van pegar-la amb un pal.
- ☐ C Van atrapar-la en una xarxa.
- ☐ D Van llançar-la al riu.

9.
Quines són les dues coses que Llop Blau va fer per ajudar Palla Brillant a fugir?

1.

2.

10.

Per què Palla Brillant va dir: “Ho sento, Llop Blau”?

11.

Què va fer entendre a Llop Blau el significat de les paraules de la seva mare “l’èsser humà és col·leccionista”?

- ☐ A Despertar-se sol.
- ☐ B Despertar-se en un zoo.
- ☐ C Veure els caçadors de molt a prop.
- ☐ D Veure Palla Brillant dins una xarxa.

12.

Escull una de les paraules següents que tu creguis que descriu millor Palla Brillant.

☐ Insensata

☐ Curiosa

☐ Valenta

Explica què fa ella a la història perquè creguis això.

13.

Pots saber com era Llop Blau pel que va fer i dir.

Descriu com era i digues dues coses que va fer o que va dir que ho demostrin.

14.

Penses que hauria estat millor el títol Llop Blau que el títol Palla Brillant?

Marca la teva resposta.

☐

Sí

☐

No

Què et fa pensar això, tenint en compte la història?

Original ID	ShinyStraw
Title	Shiny Straw
Answer code	
Images	